

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 2. De Resurrectione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

illos vincendos ; mea siquidem victoria, erit tua : omnes enim, qui illos vincimus, per te vincimus, cui sit honor & gloria in sæcula, Amen.

MEDITATIO II.
DE CHRISTI DO-
mini nostri Resurre-
ctione.

PUNCTVM I.

CCEDENTE die tertio post eius Passionem, qui erat dies Dominicus mane, exiit anima Christi Domini ex Lybbo, cum illis choris animarum iustarum, quas secū habebat, & rectā tendit ad sepulchrū, in quo eius corpus iacebat.

I.

PERPENDENDA hīc primū est causa, cur Christus Dominus Resurrectionem suā accelerauerit: cū enim dixisset: *a sicut fuit Ionas in ventre Ceti tribus diebus, & tribus noctibus; sic erit Filius hominis in corde terra, tribus diebus & tribus noctibus.* Hoc tempus, quantū verbi sui veritas patiebatur, abbreviauit, accipiens ex ipsis tribus diebus partē aliquam, eamque valde breuem, partem videlicet feriæ sextæ, quæ fuit vesper; & diei Dominicæ, quæ fuit mane, Ad quod faciendum, impulit eum

immensa

S. Thom 3.
p. q. 53. &
54.

a Matt. 12.
40.
Iona 2. 1.

immensa eius charitas; ut discipulis, in tenebris infidelitatis hærentibus, & consolationi, afflictissimæ matris, omniumq; sibi charorū, quàm posset citissimè subueniret; & ut ipsum mundum gloria sui corporis illustrans eum exhilararet, sicut Lymbum, animæ suæ gloria illustravit & exhilaravit. Gratias tibi, dulcissime Saluator, ob sollicitudinem, quam de tuis geris, & celeritatem, quæ eorum consolationi & remedio occurris. *b Perfecisti cursum tuum, sicut sol: exultans ut gigas, ad curendam viam tuam*, prolixiorē multo diem tuum faciens, quàm noctem; siquidem dies vitæ, duravit triginta tres annos, illuminans semper mundum, qui aliàs manebat in tenebris; nox verò tuæ mortis, triginta sex horis duravit: & iterum ortuses cum noua luce, ut eos consolares, qui ob tuam absentiam tristes remanserant. Accelera, quæso Domine, lumen Diuinæ tuæ visionis, ut anima mea respiret præsentia gratiæ tuæ.

VOLVIT etiam CHRISTVS Dominus noster, mortem suam esse vesperi, ad solis occasum: Resurrectionem verò mane, ad solis ortum: ut nobis significaret; *c mori se propter delicta nostra*, quibus nos cœlesti luce priuauimus, & splendore Diuinæ gratiæ; *Resurgere verò* (ut ait Apostolus) *propter iustificationem nostram*; & ut suam gratiam nobis restitueret, simulque gaudium, reiectis præteritis lacrymis & tristitiâ, iuxta illud Dauidis, *d ad vesperum demora-*

b Psal. 118. 6.

II.

c Rom. 4. 25.

d Psal. 119. 6.

B 4

bitur

bitur fletus, & ad matutinum letitia.

III.

c Gen. 32. 10

f Exod. 15. 1.

DENIQUE perpendam ingens illud gaudiū, quo sanctissima anima Christi Domini nostri, è Lybno exiuerit, insigni adeo & splendido stipatus comitatu, de inferno triumphans, quē tantā prædā spoliauerat: qui verba illa Iacob usurpare sibi poterat, e in baculo meo transiui Iordanem istum, & nunc cum duabus turmis regredior; ac dicere, in baculo crucis meæ, ita solus transiui hunc mundū, vt non esset vir mecum, qui me adiuuaret; nunc redeo cum duabus turmis iustorum vtriusq; legis, naturalis & scriptæ. O quàm hilares ascendebant illustres illæ duæ turmæ, quæ alternantibus choris, ducis sui triumphum sine dubio cecinerint, dicentes: f Cantemus Domino: gloriosè enim magnificatus est, equum & ascensorem deiecit in mare, fortitudo mea & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem; iste DEVS meus & glorificabo eum, DEVS Patris mei, & exaltabo eum; Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen eius, currus Pharaonis, & exercitum eius proiecit in mare, Ingredere & tu, anima mea, in splendidas illas animarum sanctarum turmas; & lauda cum illis supremum hunc ducem tuum, confidens, te quoque fore illarum gloriæ participem.

PUNCTVM, II.

I.

PERVENIENS CHRISTVS Dominus ad sepulchrum; Primùm omnium ostendit

roti

toti illi comitatu horendam corporis sui figuram; ut viderent, quanti ipsi steterit illorum remedium; & quando omnes illæ animæ benedictæ, corpus in sepulchro iacens viderunt, liuidum totum ac luxatum, proprioq; sanguine tinctum, ac tot partibus quinque præcipuè vulneribus, pedum, manuum, & lateris perforatum; laudauerint proculdubio iterum suum liberatorem, gratiasque immensas egerint, pro impertita sibi libertate, tantis ipsius impensis.

Mox Christus Dominus noster, sua omnipotentia (& fortè etiam Angelorum ministerio) collegit totum sanguinem, quem in sua passione effuderat, suoque loco restituit. Iuerint itaque aliqui Angeli ad hortum Gethsemani, alij ad prætorium Pilati, alij ad ipsum Caluariæ montem, & collegerint sui Domini sanguinem, qui in illis locis fuerat sparsus, idque summa reuerentia, eò quòd esset ipsi diuinitati coniunctus; quo collecto, repletæ sunt venæ sacratissimi corporis. Tulerunt quoque pilos & capillos, ex capite & barba ipsius Domini viuentis extractos: ut hic quoque impleretur, quod suis ipse Christus promiserat, *g capillus de capite vestro non peribit.* Luc. 21. 18
 O sanguis pretiosissime, gaudeo te proprio loco esse restitutum! talis enim sanguis non debuit esse nisi in tali corpore; & sanguis Dei, non alias venas implere debuit, quàm Dei, in quibus iam æternum manebis; ut sis pretium nostræ redemptionis, lauacrum nostrarum

I L.

culparum, nostrum nutrimentum, & potus, in sanctissimo Sacramento, & altaris sacrificio.

III.

Mox ingressa illa sanctissima anima in corpus, illud transmoutavit, & multò excellentiùs transfiguravit, quàm in monte Thabor: exiit illud ferali illo amictu, quo erat involutum; absterfit myrrham, qua fuerat inunctum; & omnes foeditates & maculas abstulit: tribuit verò illi in æternum quatuor gloriæ dotes, *Claritatem, Immortalitatem, & Impatibilitatē; Agilitatem, & Subtilitatem.* quibus corpus illud pulchrius, & millies splendidius euasit, quàm ipse sol; imò quælibet eius pars, instar erat Solis, immensæ claritatis & pulchritudinis; præcipuè verò quinq; illa vulnera (quæ voluit in ipso corpore remanere, propter causas postea adferendas) radios emittebant stupendi splendoris, qui pedes ipsos, manus, & latus, admirandum in modum exornabant, vulnera quoq; à coronæ spinis facta, gloriosissimum quoddam diadema conficiebant, quod sacrum ipsum caput mirificè decorabat. Eodem verò momēto, propter dorem subtilitatis, egressus est è sepulchro, penetrans grandem illum lapidem, quo claudabatur, nullo ab eius duritie obice obiecto. O quantum gaudium senserit sacratissima illa anima, videns corpus suum iam glorificatum! quam libenter illud amplexa est, tanquã perpetuam suam mansionem! Quàm item corpus ipsum sanctissimum fuit lætum, cum

se vi-

se vidit dotibus illis gloriæ exornatum, pro doloribus & ignominis, quas viuens perpeffum fuerat. O Rex gloriæ, qui tanquam nouus homo iterum venis in mundum, innouato habitu, ad nouam vitam plenam maiestate ducendam, fit tibi fælîx recens ifta natiuitas, de qua, Apoftolo teste, pater tuus dixit, *h ego hodie genui te*, quæ non fuit minus ftupenda, quã *h Act. 13. 33* illa prima, qua ex ventre tuæ matris prodijfti, porta integra & occlufa remanente, vt virginitas eius feruaretur: in hac autem prodis ex ventre terræ, fepulchro etiam occlufo, vt tuam subtilitatem & maiestatem manifeftes: in illa prodijfti, nouus quidem homo, & ab omni culpa liber, fed pœnis tamen obnoxius; in hac omninò prodis renouatus, liber etiam ab omni pœna, & ingenti corona coronatus: ideoquæ oronunc pleno, licebit dicere, *i vidimus gloriam tuam, gloriam quasi v-nigeniti à Patre, plenum gratia & veritatis.* *i Ioan. 1. 14.*

DENIQUE credendum est, Christum Dominum nostrum, pro more suo, oculis & manibus eleuatis in cœlum, gratias æterno Patri egiffe, ob suam Resurrectionem, & sui corporis gloriam, dicens illud Psalmi: *k conuertisti planctum meum in gaudium mihi: con-* *k Psal. 29. 12.*
scidisti saccum meum, & circumdedisti me la-
titia, vt cantet tibi gloria mea, & non compungar amplius vlla triftitia. Ad imitationem glorificati huius D O M I N I, dicam & ego æterno Patri: infinitas tibi gratias,
 coele-

IV.

coelestis Pater, quod planctum Filij tui, in summum gaudium conuerteris, conscindens quidem sacco eius mortalitatis & tristitiæ; sed eundem nunc circumdans immortalitate & lætitiâ; laudet te, Domine, illa ipsa gloria, quam illi tribuisti; laudet sacratissima eius anima, quæ & ipsius & tua est gloria; laudet quoque te anima mea, nec à te laudando desistat in æternum. Amen.

PUNCTVM III.

CVM primum Christus Dominus noster resurrexit, descenderunt ex decreto æterni eius Patris Hierarchiæ, & chori Angelorum, vt illi congratularentur, festumque celebrarent gloriosi huius triumphi: nam si ad natalem eiusdem celebrandum, cum venit in mundum, vitam mortalem ducturus, descendit militia coelestis exercitus; quanto magis credendum est, venisse ad sanctissimam eius resurrectionem celebrandam, cum eiusdem vita immortalis incipiebat; nec veniret ad pugnam, sed ad triumphum agendum pro victoria. Et ita insinuat Apostolus dicens; *a cum iterum introduxit Pater æternus primogenitum in orbem terra, dicit; & adorant eum omnes Angeli eius.* Nam hic dies est, cum secundò introduxit eum Pater in mundum, & Angeli eum, tanquam Deum suum, & supremum Dominum adorarunt, repentes primum illud Canticum natalitium:

a Heb. 1. 6.

b Luc. 2. 14.

b gloria in excelsis Deo, & in terra pax homini-

bus

*bus bonæ voluntatis, idque meritò; quia totum hoc Deo fuit opus insignis gloriæ; & hominibus opus insignis pacis; siquidem per illud, sunt homines Deo pacificati, & eorum hostes prostrati: quare dicere nobis licet illud Psalmi; hac dies quam fecit Dominus, exultemus & letemur in ea. Gratias tibi æternæ Pat-
ter, pro cura, quâ habes filii tui, implens quod illi promisti, cum dveniens vox de cælo, dixit illi; & clarificaui, & iterum clarificabo.*

e Psal. 127.

24.

d Ioan. 12.

28.

GAVDEO, Saluator mi, quod te Angeli tui adorent; & ego cum illis adoro te & glorifico in hac die, quæ tota est tua, & nihil meum: quia quidquid in ea fecisti, ad tuam pertinet celsitatem & diuinitatem, non verò ad meæ humanitatis vilitatem. O si totus mundus te agnosceret, & exultaret de ista tua victoria, ut eius etiam gauderet spolijs.

PUNCTVM IV.

CVM Christus resurrexisset, noluit tantam gloriam solus sibi retinere, sed deriuari quoque ad alios, qui etiam cum ipso resurgerent: & ita constituit, aliquas ex illis sanctis animabus, quarum corpora iacebant in sepulchris Ierusalem, quæ in die passionis ipsius a aperta fuerant suis ipsis corporibus coniungi, quæ ita glorificata ac splendētia euaderent, sicut erat ipse. Quàm fuerint contenti iusti illi, cum se viderent in corporibus glorificatis, & solis instar splendentibus! Accesserint proculdubio, ad ipsius IESV

a Matt. 27.

53.

Ex S. Amb.

Et alijs quos

citat Sua-

r. 2. 3. p. 9.

43. a. 3. &

Caiet. ibid.

Christi

Christi corpus, incomparabiliter splendidius, quàm essent corpora ipsorum; & osculati fuerint pedes, & manus adorantes, & laudantes illum, ob singularem illum fauorē, quo illos erat persecutus.

PERPENDENDAE autē sunt causæ, ob quas Christus Dominus noster hoc fecerit.

I.

Prima causa fuit, vt suam omnipotentiam, charitatem, & liberalitatem ostenderet: quia eius bonitas, non se poterat continere, quin alijs etiam communicaret bonum illud, quo ipse gaudebat.

II.

Secunda causa fuit, vt hi pauci, essent testes eius resurrectionis: & hinc spē cōciperemus, omnes nos, tempore resurrecturos, sicut ipse; resumentes nostra corpora glorificata, sicut ipsius.

III.

9. Rom. 6. 4

Tertia causa fuit, vt nobis aperiret voluntatis suæ esse, vt omnes statim in spiritu resurgeremus, nouam inchoantes vitam illi similem, quam ipse habet glorificatam, iuxta illud Apostoli, vt b *quomodo Christus resurrexit à mortuis, per gloriam Patris, ita & nos in nouitate vitæ ambulemus*: ita vt sicut Christus ipse vt resurgeret, feralem amictum reliquit, & viuus ac gloriosus in suo corpore integro, immortalis, impatibilis, splendenti, agili, subtili, & pulcherrimo, è sepulchro exiuit; ita ego vestes exuam veteris Adami, & feralem amictum, quo eram inuolutus, hoc est perturbationes animi, & distortos mores; & inchoem vitam quamdam gratia perfectam,

quæ

quę has habeat proprietates, vt sit plena, in omnibus virtutibus; immortalis cum firmitate, ne amplius ad lethalia peccata redeat, sicut Christus semel resurrexit, non amplius moriturus; impatibilis, nullis animi perturbationibus aditū præbēs, quæ morbum aliquē animæ adferant; splendens ob lumen internæ cognitionis rerum cœlestium; agilis ad exsequendum absq; vlla repugnantia, quidquid erit voluntatis Dei; & subtilis vel spiritualis, ita omnibus terrenis renunciās, vt nihil ex eis nisi quod sit necessarium accipiat, vt cōuersationē meā cū Angelis in cœlis habere possim; quæ corpore, verſer cum hominibus in terra.

HÆC signa sunt, quod cū Christo resurrexerim, quæ meritò obtinere contendam; quia *In prologo in Cant.* (vt S. Greg. ait) iustus quotidie imitari debet suā Resurrectionē; & cōtēdere tales virtutes, ad animæ suę renouationē acquirere, quales illæ sunt dotes, quas habebit eius corpus in gloria.

CIRCA hoc tamē duo magni momenti sunt animaduertēda. I. sicut nō oēs mortui qui erāt in Ierusalē resurrexerunt cū Christo, sed illi soli, quorum sepulchra, in eius passione fuerunt aperta; sic neq; omnes peccatores, cum Christo resurgunt ad vitam gratiæ; sed illi soli, qui virtute passionis eius, sepulchra sua aperiunt, conscientias videlicet suas confessorio manifestant, & corda sua contritione scindunt. Eadē quoq; ratione, non oēs iusti eousq; perueniunt, vt lætitiæ Resurrectionis Christi participes fiant; sed illi soli, qui sua
corda

corda

corda sciderunt affectu, compassionis, dolorum, & poenarum Christi, iuxta illud Apostoli, *c si tamen, inquit, compatimur, vt & conglorificemur.*

c Rom. 8.17

d Ioan. 11.
44.

c Colos. 3.9.

f Rom. 6.11.

Secundum est obseruandum discrimen inter perfectam, spiritualem Resurrectionem, & imperfectam: imperfecti enim resurgunt inholuti ferali suo amictu, sicut Lazarus, qui *d prodiit ex monumento ligatus pedes & manus infitis, & facies illius sudario ligata.* Prodeunt enim cum reliquiis vitæ superioris, habitibus scilicet, & moribus prauis, & distortis animi perturbationibus; ac propterea imminet illis recidiuæ periculum & alterius mortis, nisi ab his omnibus se expediant, & mortificatione exuant vestes suæ mortalitatis & vetustatis spiritualis. At valdè perfecti, imitantes ducem suum IESVM qui & sindonem & sudariū in sepulchro reliquit, resurgunt nouo feruore, abiicientes omnia hæc mortuorum indumenta, & induentes alia noua, quæ sunt vitæ æternæ, e *expoliantes* (vt ait Apostolus) *veterem hominem cū actibus suis, & induentes nouum* perfecta sanctitate renouatum. O Triumphator gloriosissime, fac me tuæ passionis participem; vt etiam fiam Resurrectionis: resurgam etiam tecum, non vt Lazarus & alii, qui resurrexerunt iterum morituri, sed, vt tu *resurgens ex mortuis, iam non moriturus,* resurgam ad vitam nouam, non amplius morte culpæ moriturus. Patiatur multa corpus meum, vt anima mea impatibilis reddatur;

coope-

cooperiar exteriori ignominia, vt spiritus meus luce interiori resplendeat; fiatque agilis & promptus ad obediendum; vt post hanc vitam, ad te fruendum pertueniam. Amen.

MEDITATIO III.

QVOD CHRISTVS DOMINVS Sanctissimæ suæ Matri apparuerit, & Angeli eius Resurrectionem mulieribus manifestauerint.

PVNCTVM I.

OSTQVAM Christus Dominus noster resurrexit, voluit mundo suam Resurrectionem manifestare, vt eius fructibus multi fruerentur.

S. Thom. 3.
p. 9. ss.

TRIBVS autem vijs, & modis fuit facta hæc manifestatio: primus fuit per sanctos, qui cum illo resurrexerunt, de quibus ait Sanctus Matthæus, quod a exeuntes de monumentis post Resurrectionem eius venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis, significantes illis, eum qui fuerat crucifixus, verè esse Messiam Regem Israel;

I.

a Mat. 27.
53.

V. Part. Medit.

C

& Sal-